

OBRÁZKOVÉ ČTENÍ

OBRÁZKOVÉ ČTENÍ

 Pierot

Vydalo jako svou 585. publikaci nakladatelství Pierot, spol. s r. o.
Objednávky vyřizujeme na adrese: Štefánikova 29, 150 00 Praha 5

Tel./fax: 00420 257 328 476 (78)

E-mail: pierot@pierot.biz

www.pierot.biz

 Nakladatelstvi.Pierot

Text: ©Petr Šulc

Ilustrace: Kateřina Sládková Žalská

Grafická úprava: Jan Matějček

Jazykové korektury: Dana Štropová

©Pierot, spol. s r. o.

©Pierot copyright agency

Tisk: Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

ISBN: 978-80-7353-513-1

CIRKUS JE TU!

„Eliško, Ondro!“ přiběhl Vašík, malý od sousedů, s navrch hlavy. „Už to víte?“

„A co máme jako vědět?“ zeptaly se děti.

„Přijel k nám **CIRKUS!**

 a je plná náves. Právě stavějí cirkusové šapitó. To je ten velký cirkusový

 . Prý v něm bude vystupovat nejen Mikuláš, ale také zvířata.“ Vašíkovi svítily nadšením jako dvě .

„Byl jsem v cirkusu s tatínkem ve městě a tam měli spoustu zvířat. Já se těším na . Snědl celý trs a vůbec se s nimi nerozdělil. Vzal si je a strčil najednou do ,“ vzpomínal nadšeně Ondra.

„A také jsem tam viděl s červeným a jak pro , různé artistry, kejklíře, a hlavně ,“ zajíkal se.

„To já jsem tam nikdy nebyla. Prý mají cvičené a dokonce ,“ špitala plaše Eliška a vzpomněla si na svou bílou myšku doma.

„A jak to vůbec víš, že přijel , nevymýšlíš si náhodou?“ zeptal se Vašíka pochybovačně Ondra.

„Jak to vím? Ráno mi to říkal zubař Vilém. Prý u něj byl . Bolely ho . Říkal, že dole na návsi staví . Večer by snad už mohlo být první vystoupení.“

KLAUN V OHROŽENÍ

Klaunovi Mikulášovi z Pimprákov se viklal a náramně ho bolel. No řekněte, může klaun vystupovat v , když ho bolí ?

NO správně! Nemůže! Jakkak by rozdával smích a dospělákům dobrou náladu?

Tedy Mikuláš měl tak velikou tvář, jako by měl v celý pytlík .

Vyběhl ze své , ve které každý správný bydlí, a pelášil k místnímu vyhlášenému zubaři. Na ordinace si přečetl:

MUDr. Vilém, zubař

Zaťukal na ně, a když se otevřely, jen zahuhlal.

„Dobrý den Viléme, bolí mne , podívej, jak mám oteklou tvář.“ Pak otevřel velikou a ukázal na zub. Lékař jen pokýval hlavou, do si vzal a zub bez zaváhání vytrhl.

Klaun zavrtěl hlavou: „Viléme, ty sis asi zapomněl vzít , vid?“

„Jak to víš? Zapomněl jsem si je doma,“ podivil se zubař.

„Je to jednoduché, vytrhl jsi mi jiný !“

Zubař Vilém chtěl svou chybu napravit. Umyl si , utřel je dosucha, vykasal si rukávy a pustil se znovu do práce.

Mikuláš si moc často nečistil.

 ani neměl.

Zubař si je chvíli s v prohlížel
a pak...

ŠKUB.

 se zašklebil: „Opět ses netrefil, ale bylo to
těsně vedle! Příště se snad polepíš.“

Zubař Vilém byl neuvěřitelně zarputilý, a tak než
bys řekl ŠVEC, vytrhl další .

Cvakal jako zběsilý. nahmatal další

ŠKUB.

Než se kdo nadál, byl venku.

„Konečně! To byl ON! Panečku, to byl výkon,“
pochválil lékaře Mikuláš.

„Nevadí, že mi v zbyly už jen dva.“

Hlavně že je po bolesti!

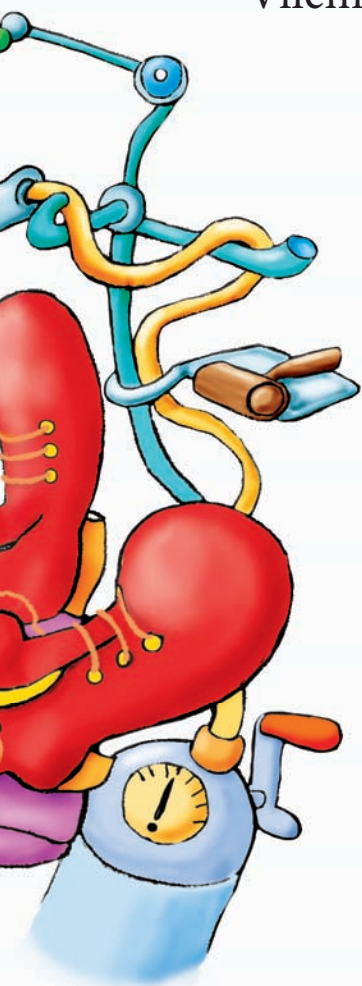
Viléme, jsi opravdu skvělý lékař. Lidé si nevymýšleli, když o tobě vyprávěli veselé historky. Zuby trháš jako rychlík a je s tebou spousta legrace.“

„A že mám jen dva ? To klaunům nevadí. Většinou v nemluví.“

Vilém byl také rád. Celý zpocený si utřel čelo a sedl si na do stínu před svou ordinací.

Každému, kdo šel kolem, vyprávěl o tom, jak zachránil Mikuláše. Celá vesnice tak brzy věděla, že na náves přijel .

Všechny se už nemohly dočkat, až bude večer a půjdou se na klauna Mikuláše podívat.

KLAUN NA MUŠCE

„Vašíku,“ zatahala za rukáv kamaráda malá Eliška a jí zvědavostí jen svítily:

„Klauni bydlí v maringotce?“

„Ano, všichni lidé od bydlí v .“

I klauni.“

„To musí být nádhera,“ zasnila se Eliška.

„A jak taková vypadá?“ vyzvídala.

„Jako hodně malý na ,“ vysvětloval Vašík trpělivě.

„Nemysli si, cácorco, že je to nějaké přepychové bydlení. Hodně se liší od lidských představ o krásném . Ale věř, že by jej nevyměnil za nic na světě.“

„No jo, Vašíku, ale kde suší prádlo, když je tak malá?“ zeptala se Eliška prakticky a vzpomněla si na maminku, když pere.